

۲۳۲- در سجده در حجر اسماعیل

امام عصر علیه السلام فرمود: علی بن الحسین زین العابدین علیه السلام در سجودش در این موضع - و با دستش اشاره به حجر زیر ناودان نمود- می گفت:

عَبِيدُكَ بِفَنَائِكَ، مَسْكِينُكَ بِفَنَائِكَ، فَفَقِيرُكَ بِفَنَائِكَ، سَائِلُكَ بِفَنَائِكَ، يَسْأَلُكَ مَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ غَيْرُكَ.

بنده کوچکت در آستانه توست، بی‌نوایت در آستانه توست، فقیرت در آستانه توست، گدایت در آستانه توست، از تو درخواست می‌کند آنچه را جز تو بر آن توانا نیست.

* * *

و به روایتی دیگر، از طاووس یمانی است که گفت: دیدم در حجر، زین العابدین علیه السلام را که نماز می‌خواند و دعا می‌کرد:

عَبِيدُكَ بِبَابِكَ، أُسِيرُكَ بِفَنَائِكَ، مَسْكِينُكَ بِفَنَائِكَ، سَائِلُكَ بِفَنَائِكَ، يَشْكُو إِلَيْكَ مَا لَا يَخْفَى عَلَيْكَ.

بنده کوچک تو بر در تو است، اسیر تو در آستانه تو است، بی‌نوایت در آستانه تو است، گدایت در آستانه تو است، شکایت می‌برد به تو آنچه را که بر تو پنهان نیست.

(و در خبری است که): لِأَتَرُدَّنِي عَنْ بَابِكَ. یعنی: مرا از در خانه‌ات بازگردان.

طاووس گفت: در هیچ اندوهی به این کلمات دعا نکردم مگر اینکه گشایشی یافتم.

و به روایت سوم از عایشه، گفت: دیدم علی بن الحسین علیه السلام را در حجر که می‌گفت:

عَبِيدُكَ بِفَنَائِكَ، مَسْكِينُكَ بِفَنَائِكَ، سَائِلُكَ بِفَنَائِكَ.

بنده کوچکت در آستانه تو است، بی‌نوایت در آستانه تو است، گدایت در آستانه تو است.

پس در هیچ اندوهی به اینها دعا نکردم مگر اینکه در آن گشایشی نصیبم گردید.